فصلنامه رویکردهای پژوهشی نو در علوم مدیریت
Journal of New Research Approaches in Management Science
سال اول. شماره ششم. بهار ۱۳۹۷، صص۶۷-۴۱ Vol 1. No 6. 2018, p 41-67
شماره شاپا (۲۵۸۸-۵۵۶۱) ISSN: (2588-5561)

نظام بودجه ریزی در ایران و ساختار آن

قدرت اله طالب نیا[۱]. مریم طالبی[۲]
۱. دانشیار گروه حسابداری، واحد علوم تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
Gh_talebnia@yahoo.com
۲. دانشجوی دکتری گروه حسابداری، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران
maryam.talebi.2007@gmail.com

چکیده

نظام بودجه ریزی عملیاتی، نوعی نظام بودجه ریزی است که مبتنی بر بررسی و پیگیری عملکرد دستگاه‌ها و ارائه بودجه و تخصیص اعتبارات بر اساس پیشرفت عملکرد پروژه هاست. در ایران عملیاتی کردن بودجه در سال های اخیر و اولین بار در قانون بودجه سال ۱۳۸۱ مطرح گردید. نظام بودجه‌ریزی کشور به عنوان یکی از ابزارهای مهم مدیریتی دولت به منظور تحقق اهداف تخصیص منابع و تولید کالاها و خدمات عمومی، بازتوزیع درآمد و ایجاد ثبات اقتصادی، دارای نقشی بسیار تعیین‌کننده در سطح اقتصاد ملی است. در این نظام، اهداف و انتظارات از سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی بطور هماهنگ مشخص شده و عملیات، فعالیت‌ها و منابع لازم برای دستیابی به اهداف تعیین می‌گردد. سیاستگذاری مالی فرآیندی پیوسته از تدوین، تصویب و اجرای سیاست‌ها در چارچوب نظام بودجه‌ریزی به منظور تحقق اهداف بودجه‌ای دولت است. نظام مذکور در سه بعد ساختار، فرایندها و زیرساخت‌ها می‌بایست از این قابلیت برخوردار باشد که سیاست‌های مالی دولت را به‌طور کارآمد طرح و آنها را به طور مستمر مورد ارزیابی قرار دهد. در ساختار نظام بودجه‌ریزی چهار موضوع ساختار طبقه‌بندی وظایف دولت، ساختار طبقه‌بندی اقلام بودجه، ساختار سازمانی و مراکز مسئولیت بودجه‌ریزی، و همچنین ساختار بودجه‌های ملی و استانی دارای اهمیت است. فرایندهای نظام بودجه‌ریزی، همه مراحل این نظام، از مرحله تهیه و تدوین بودجه تا مرحله نظارت و کنترل بر اجرای بودجه را شامل می‌شود. در توسعه زیرساخت‌های نظام بودجه‌ریزی نیز به طور معمول، اصلاحات قوانین و مقررات ناظر بر بودجه‌ریزی, طراحی نظام حسابداری بودجه, طراحی نظام اطلاعاتی بودجه, و همچنین تدوین راهکارهای تقویت و بهبود مستمر نظام بودجه‌ریزی از فعالیت‌های مهم بشمار می آیند.

واژه‌های کلیدی: نظام بودجه ریزی، بودجه بندی، اعتبارات، بودجه، نظارت بودجه، اصول بودجه

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

مقدمه

بودجه بندی فرآیندی مستمر است که ارکان و عناصر آن در بیش تر کشورها تقریبا با یکدیگر شباهت دارند، این وجه تشابه مراحل اساسی بودجه از تهیه و تنظیم تا اجرای آن است. روش‌هایی که در این مراحل اعمال می‌شود به لحاظ هدف یکی بوده، ولی کیفیت به کار گرفتن آن ها ممکن است کم و بیش فرق کند. دولت ها عموما برای تنظیم بودجه، نخست برآوردهای درآمد و هزینه را برای دوره آینده پیش بینی می‌کنند; سپس از مجموع این برآوردها و تطبیق آن‌ها با اطلاعات و مفروضات جمع آوری شده، بودجه پیشنهادی را تهیه و تنظیم می کنند و پس از تصویب مراجع صلاحیت دار، برای اجرا آماده می‌کنند. آن ها روش ها و تدابیر لازم را برای حسن اجرای بودجه به کار می بندند و عمل نظارت به صورت بررسی نتیجه عملیات انجام می گیرد تا به این وسیله از برخورد مسایل و بروز مشکلات جلوگیری شود.

تاریخچه بودجه ریزی در ایران

تا پیش از کشف، استخراج و فروش نفت خام، عمده منابع درآمدی دولت از طریق اخذ مالیات تامین می‌شد که حاصل کار کشاورزان بود. سابقه این تامین بودجه تا ایران باستان و عصر هخامنشی قابل پیگیری است. پس از اضافه شدن درآمد حاصل از فروش نفت، منبع درآمد دولت رفته رفته از مالیات و به تبع آن از مردم جدا شد و دولت در تامین هزینه هایش خود را محتاج مردم ندید و سپس طی سال اخیر با مبتلا شدن به بیماری هلندی از فراهم آوردن زیرساخت های توسعه هم بازماند.

تاریخ نگارانی نظیر هرودوت که از عصر هخامنشیان روایت کردند، اشاراتی به سیاست‌های اقتصادی دولت ها داشتند ولی کمتر وارد جزییات شدند. تنها منبعی که اطلاعات نسبتا جامعی از اوضاع اقتصادی هخامنشیان ارایه کرده. ثری است به نام «اقتصادها» که یکی نمایندگان مکتب ارسطو آن را تالیف کرده و به ارسطوی دروغی معروف است. تنها در این کتاب است که یک تحلیل کلی از نظام اقتصادی هخامنشیان یافت می شود. در عصر هخامنشیان و به ویژه در دوره داریوش اول نظام اقتصادی به گونه ای سامان یافته بود که شاه هرگز با مشکلات مالی برخورد نمی کرد و در عین حال طبقات مختلف مردم نیز تحت فشار سنگین نبودند. پیر بریان، ایرانشناس فرانسوی در کتاب امپراتوری هخامنشی می‌نویسد: «علت علاقه نویسنده اقتصادها به شاهنشاهی این است که به یونانیان امکان تعمق در یک نمونه از تشکیلاتی را می داند که در آن بر خلاف دولت شهرهای یونانی، شاه هرگز با مشکلات مالی برخورد نمی کرد. یکی از نکات جالب توجه در عصر هخامنشی تنوع منابع درآمدی دولت است. در ایران و پیش از انقلاب مشروطه، هر شهرستان برای خود بودجه ای داشت که به وسیله مستوفیان (مأموران وصول خزانه و حسابداران) زیر نظر وزیر مالیه تنظیم می‌شد. در مرکز کشور نیز بودجه‌ای تهیه می‌شد. بودجه لشکر و قشون جدا از سایر ارکان دولت تصویب می‌شد و در پایان به تصویب پادشاه می‌رسید. با انقلاب مشروطیت (۱۲۸۵) و تدوین نخستین قانون اساسی وضع مالیات و تصویب بودجه در صلاحیت مجلس شورای ملی قرار گرفت. در ایران نخستین

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

بودجه به مفهوم امروزی را مرحوم صنیع الدوله هدایت، وزیر مالیه وقت در سال ۱۲۸۹ تهیه کرده است، ولی وی پیش از تقدیم بودجه به مجلس ترور شد و وزیر بعدی بودجه تهیه شده را به نام او به مجلس پیشنهاد کرد. در این بودجه که عمده‌ترین بخش آن را مالیات بخش کشاورزی تشکیل می‌داد، درآمد ۱۴۱٫۱۶۰٫۰۰۰ ریالی و هزینه ۱۴۶٫۱۸۰٫۰۰۰ ریالی پیش بینی شده بود. بدین ترتیب، نخستین بودجه پیشنهادی ایران از کسری بودجه به میزان ۵٫۰۲۰٫۰۰۰ ریالی برخوردار بوده است. این بودجه به تصویب مجلس نرسید و بعدها نیز یا بودجه‌ای پیشنهاد نشد و یا اگر پیشنهاد شد، به تصویب مجلس نرسید. نخستین بودجه ای که توسط مجلس تصویب شد، مربوط به سال ۱۳۰۲ است که در خرداد ۱۳۰۲ به تصویب مجلس رسید. روش صنیع الدوله تا سال ۱۳۲۰ که درآمدهای نفتی به بودجه تزریق شد، ادامه پیدا کرد و پس از آن به صورت دیگری تدوین گردید.

اهمیت بودجه نویسی

بودجه و بودجه‌نویسی از جهات مختلف دارای اهمیت شایان می‌باشد که به طور اجمال به این جهات اشاره می‌شود:

از نظر اقتصادی: نقش بودجه و اجرای آن به عنوان سیاست مالی و تثبیت‌کننده نوسانات اقتصادی تاثیر قطعی در سطح تعادل‌های اساسی اقتصادی و در نهایت در تعادل کل اقتصاد دارد.

از نظر سیاسی: دولتها به عنوان حافظ منافع ملت لذا برای به کار گرفتن درست و سنجیده امکانات جامعه در راه نیل به خواستها و هدفهای همان جامعه لازم است شیوه‌ها و فنونی به کار گیرد که حد متناسب اطمینان خاطر را برای مردم تامین نماید. بنابراین از نظر سیاسی تصویب بودجه توسط قوه مقننه وسیله نظارت دموکراتیک بر هزینه کرد منابع مالی می‌باشد.

از نظر تاریخی: با سیر تاریخی جوامع انسانها بودجه‌بندی و بودجه‌نویسی نیز سیر تکاملی خود را پیموده است و وقوف بر سیر تحولات و تکامل بودجه‌نویسی می‌تواند اشکالات موجود را مرتفع و تحقق اهداف حکومتها را سهل‌تر نماید.

از نظر حقوقی: در حال حاضر بودجه از نظر مفهوم، هدف، شکل، محتوی و حدود و شمول آن تغییرات محسوسی یافته تا جائی که هم‌اکنون مهمترین ابزار برای اداره اقتصاد ملی و مدیریت جامعه گشته است بدین سبب دارای اهمیتی ویژه و شانی خاص گردیده به نحوی که اصول مهمی از قوانین اساسی کشورها را به خود اختصاص داده و قوانین مهمی در جهت تعیین اهداف، محتوی و تشریفات تهیه و تصویب و اجرا و نظارت بر آن به وسیله قانونگذاران ممالک دنیا به تصویب رسیده است که دولتمردان موظف به رعایت آنها می‌باشند.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

تعریف بودجه

بودجه ریزی را فرآیند تخصیص منابع محدود به نیازهای نامحدود می نامند. بودجه، هدف ها و راهبردها را به صورت عبارت های مالی در می آورد و راه اجرای برنامه و کنترل پیشرفت آن ها را نشان می‌دهد. از آن جا که حجم دخالت دولت در اقتصاد ایران بیش از کشورهای توسعه یافته و اغلب کشورهای در حال توسعه است بنابراین اهمیت بودجه ریزی نیز در مقایسه با این کشورها دو چندان است. بر اساس همین جایگاه مهم، بسیاری از صاحب نظران اقتصادی کشور معتقدند درمان بیماری اقتصاد ایران از جمله تورم، بیکاری، کاهش بهره وری و رشد پایین اقتصادی را، باید در سند بودجه یافت. امروز مسائل مربوط به تنظیم بودجه فقط در دخل و خرج دولت و حساب پس دهی قوه مجریه به قوه مقننه خلاصه نمی شود هر چند در گذشته یکی از مهمترین موضوع ها در ارتباط با بودجه پاسخ گویی دولت در کل و همچنین در داخل خود قوه مجریه بود. سند بودجه و نظام بودجه ریزی مهمترین عاملی است که اطلاعات لازم را برای اعمال حاکمیت در اختیار قوه مجریه قرار می دهد. چون مفهوم بودجه از آغاز پیدایشش تاکنون تغییر و تحول بسیار یافته است، از این روی، تعریف جامعی که در برگیرنده همه مفاهیم آن در دوره‌های گذشته و کنونی باشد، کار دشواری است. دیدگاه‌ها، نظریه‌ها و تعاریف زمانمند و مکانمند هستند و به همین دلیل، در زمان‌ها و مکان‌های گوناگون، تعاریف متفاوتی آمده است.

خلاصه آن که تعاریف بسیاری برای بودجه شده که به چند نمونه از آن به شرح زیر اشاره می‌شود:

ـــ بودجه دخل و خرج دولت است.

ـــ بودجه یک سند مالی است، مربوط به درآمدها و هزینه‌های دولت.

ـــ نخستین تعریف قانونی که از بودجه در نظام حقوقی مالی ایران شده، در ماده یک قانون محاسبات عمومی مصوب سال ۱۲۸۹ شمسی است که بودجه را چنین تعریف کرده است: «بودجه دولت سندی است که معاملات دخل و خرج مملکتی برای مدت معینی در آن پیش بینی و تصویب می‌شود. مدت مزبور را سنه مالی می‌گویند که عبارت از یک سال شمسی است».

ـــ دومین تعریف قانونی مربوط به قانون محاسبات عمومی مصوب ۱۶ اسفند ۱۳۱۲ شمسی مربوط می‌شود که چنین آمده است: بودجه لایحه پیش بینی همه عواید و مخارج مملکتی است برای مدت یکسال شمسی که به تصویب مجلس شورای ملی رسیده باشد.

ـ سومین تعریف مربوط است به قانون محاسبات عمومی کشور، مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ مجلس شورای اسلامی. در این قانون، بودجه کل کشور چنین تعریف شده است: «بودجه کل کشور برنامه مالی دولت است که برای یک سال مالی تهیه و حاوی پیش بینی درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار و برآورد هزینه‌ها برای انجام عملیاتی که منجر به نیل سیاست‌ها و هدف‌های قانونی می‌شود و از متشکل از سه بخش به شرح زیر است:

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

بودجه کل کشور

۱- بودجه ی عمومی دولت که شامل اجزای زیر است:

الف: بودجه ی عادی برای وزارتخانه ها و موسسات دولتی – این بودجه شامل عباراتی نیز خواهد بود که مستقیما مربوط به وظایف یک وزارتخانه یا موسسه دولتی نیست وتحت عنوان خاص منظور می گردد.

ب- بودجه عمرانی برای اجرای برنامه های عمرانی

۲- بودجه شرکتهای دولتی

۳- بودجه موسساتی که تحت عنوانی غیرازعناوین فوق دربودجه کل کشورمنظورمی شود در متون تخصصی، بودجه به عنوان سندی تعریف می شود که شامل وازه ها وارقامی است که هزینه ها را به اهداف معین ارتباط می دهد. این وازه ها و ارقام هزینه ها (مانند حقوق، تجهیزات، مسافرتها) با اهداف (جلوگیری از جنگ، بهبود بهداشت روانی، فراهم کردن خانه برای افراد کم درآمد)پیوند دارد. بودجه یک پیوستگی بین منابع مالی و رفتارانسانی برای تحقق اهداف و خط مشی ها ایجاد می کند. بدین ترتیب بودجه بندی عبارت است از تبدیل منابع مالی به منابع انسانی. بعبارتی دیگر بودجه به مجموعه ای از اهداف و برنامه ها به همراه قیمتهای مربوط به انها اطلاق می گردد.

اصل بودجه

هر عملی از یک رشته ااصول و پایه هایی تشکیل شده است. برای تهیه وتنظیم و پیشنهاد لایحه بودجه توسط دولت و همچنین تصویب ان توسط نمایندگان مردم اصولی مرتب است ومعمولا در کتابها ورساله هایی که درباره بودجه نگاشته شده است بحثی جداگانه به اصول بودجه اختصاص یافته است. منظور از این لزوم رعایت قواعد و تشریفاتی است تا بودجه تنظیمی وسیلهای مفید و قاطعی به منظور کنترل و شناسایی دخل وخرج دولت باشد.

بر اساس اصل تقدم در آمد بر هزینه ها پرداختهای بودجه کل کشور تحت تاثیر در یافتهای دولت می‌باشد. مکانیزم تهیه و تنظیم بودجه کل کشور ایجاب می نماید که ابتدا توان دریافتی های دولت در سال بودجه ای مربوط، پیش بینی و سپس بر اساس آن پرداختی ها را مشخص نماید. با توجه به مقررات قانون بودجه کشور تمام دستگاههای استفاده کننده از بودجه کل کشور باید پیش نیازهای اعتباری خود را برای سال بعد در قالب ارقام به سازمان برنامه و بودجه ارسال نمایند. بودجه دو طرف دارد یک طرف شامل دریافت ها و یک طرف شامل پرداخت که در هنگام تقدیم لایحه بودجه باید با هم موازنه داشته باشند.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

مفاهیم و اصطلاحات در بودجه کل کشور

۱- برنامه مالی که به سه دسته تقسیم می شود:

الف- برنامه دراز مدت: منظور برنامه ای است که ضمن آن توسعه اقتصادی و اجتماعی برای یک دوره دهساله یا طولانی تر پیش بینی می شود.

ب- برنامه عمرانی پنجساله: منظور برنامه جامعی است که برای مدت پنج سال تنظیم و به تصویب مجلس می رسدو طی آن هدفها و سیاستهای توسعه اقتصادی و اجتماعی طی همان مدت مشخص می شود. در این برنامه کلیه منابع مالی دولت و همچنین هزینه های دولت از طرف دیگر جهت رسیدن به هدفها پیش بینی می گردد.

ج- برنامه سالانه: منظور برنامه عملیات اجرائی است که سالانه تنظیم و همراه بودجه کل کشور تقدیم می گردد و مطابق با برنامه پنج ساله اهداف و عملیات اجرائی هر دستگاه مشخص می شود.

۲- سال مالی: منظور یک سال هجری شمسی است که از اول فروردین ماه آغاز وبه پایان اسفند ماه ختم می‌شود.

یکی از اصول مهم بودجه اصل سالانه بودن آن است. طبق قوانین و مقررات بودجه کشور تا قبل از تصویب قانون محاسبات در سال ۱۳۴۹ سال مالی تا پایان خرداد ماه سال بعد ادامه داشت. از سال ۱۳۵۰ مصرف اعتبارات جاری بودجه هر سال تا پایان اسفند مجاز بوده ولی اعتبارات طرح های عمرانی خاص ناحیه ای در استانها تا پایان شهریور سال بعد نیز ادامه داشت. در سال ۱۳۵۷ پس از پیروزی انقلاب اسلامی سال مالی ۱۳۵۷ تا پایان خرداد ۱۳۸۵ تمدید گردید ولی در سال های بعد سال مالی کماکان به پایان اسفند ماه خاتمه یافته است.

۳- درآمدها: درآمد های مندرج در قانون محاسبات عمومی تحت سه عنوان تعریف شده است:

درآمد عمومی: عبارتست از درآمدهای وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی و مالیات و سود سهام شرکتهای دولتی و درآمد حاصل از انحصارات و مالکیت و سایر درآمدهائی که در قانون بودجه کل کشور تحت عنوان درآمد عمومی منظور می‌شود.

درآمد اختصاصی: عبارتست از درآمدهائی که به موجب قانون برای مصرف یا مصارف خاص در بودجه کل کشور تحت عنوان درآمد اختصاصی منظور می‌گردد.

درآمد شرکتهای دولتی: عبارتست از درآمدهایی که در قبال ارئه خدمات و یا فروش کالا و سایر فعالیتهائی که شرکتهای مذکور به موجب قوانین و مقررات مجاز به انجام آنها هستند و عاید آن شرکتها می‌گردد.

غیر از درآمدهای عنوان شده، واحدهای امور مالی در حسابهای خود درآمد دیگری را بنام درآمد خصوصی ثبت می‌کنند. وصول این درآمد برای امور مالی دستگاه‌ها جنبه تکلیفی دارد و به موجب آن برای دستگاههای دیگر وصول می شود و هیچ مقداری از آن در دستگاه مصرف نمی‌شود. برای مثال

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

کسور ۸. ۵ ٪ بازنشستگی سهم کارکنان تابع قانون استخدام و وصول ۲٪ کارآموزی از طرح های عمرانی از درآمد های اختصاصی می‌باشد که پس از دریافت توسط امور مالی باسیتی به حسابهای صندوق بازنشستگی سازمان فنی و حرفه ای و سازمان تامین اجتماعی ارسال شود.

۴- سایر منابع تامین اعتبارکه کسری بودجه های سالیانه را دراکثرکشورهای دنیا تامین می‌کند عبارتند از:

الف- وام داخلی که دولت با اسفاده از استقراض از سیستم بانک مرکزی این کار را انجام می دهد.

ب- وام خارجی که در غالب کشور های دنیا رواج دارد. ولی برخی از کارشناسان و اقتصاد دانها معتقدند که این روش باعث وابستگی کشور در مقابل خارجیان می‌شود ولی دسته ای دیگر از متخصصین عقیده دارند در صورتیکه وام خارجی در سرمایه گذاری‌ها در امور زیر بنایی بکار افتد و روند تولید را افزایش دهد نه تنها باعث وابستگی نمی‌شود بلکه بعد از بهره برداری می‌توان اصل استقراض و بهره آن را پرداخت کرد.

ج- انتشار اوراق قرضه یکی دیگر از راههای تامین کسری بودجه فروش اوراق قرضه با انگیزه های سود مناسب می‌باشد که اصولا در مواقعی که حجم نقدینگی در جامعه بیش از عرضه تولید می باشد و تورم را بدنبال دارد، دولت به منظور سوق دادن نقدینگی ها به سمت حرکتهای اقتصادی غیر تورم زا و مولد و همچنین کم کردن قدرت خرید افراد پولدار مبادرت به انتشار اوراق قرضه می کند که هم حجم پول در گردش را کنترل و هم کسری بودجه را تامین کند.

د- برگشتی از وجوه اعتبارات مصرف نشده سال قبل: دستگاههای دولتی که از بودجه عمومی استفاده می‌کنند مکلف هستند مانده مصرف نشده وجوه اعتبارات سال قبل خود را تا پایان فروردین سال بعد به خزانه واریزکنند.

۵- هزینه‌ها

انواع هزینه‌های دولتی

منظور از هزینه ها پرداختهایی است که در بودجه کل کشور درج شده است.

با توجه به نوع درآمد عبارتند از:

الف-هزینه ازمحل درآمد عمومی شامل اعتبارات جاری و عمرانی

ب- هزینه از محل درآمد اختصاصی

ج- هزینه از محل درآمد شرکت های دولتی

٦- بودجه عمومی دولت

منظور بودجه ای است که در آن برای اجرای برنامه سالانه منابع مالی لازم پیش بینی و اعتبارات جاری و عمرانی دستگاههای اجرائی تعیین می شود.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

۷- دریافت‌ها

دریافتهای دولت عبارتست از کلیه وجوهی که تحت عنوان درآمد عمومی و درآمد اختصاصی و درآمد شرکتهای دولتی و سایر منابع تامین اعتبار و سپرده ها و هدایا و سایر وجوهی که به موجب قانون باید در خزانه داری کل متمرکز شود.

۸- اعتبارات جاری

منظور اعتباراتی است که در برنامه عمرانی پنج ساله به صورت کلی و در بودجه عمومی دولت به تفکیک جهت تامین هزینه‌های جاری دولت و همچنین هزینه نگهداشت سطح فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی دولت پیش بینی می شود.

۹- اعتبارات عمرانی

منظور اعتباراتی است که در برنامه عمرانی پنج ساله به صورت کلی و در بودجه عمومی دولت به تفکیک جهت اجرای طرحهای عمرانی و همچنین توسعه هزینه‌های جاری مربوط به برنامه های اقتصادی و اجتماعی دولت پیش بینی می‌شود.

۱۰- عملیات اجرائی

منظور فعالیتهای جاری و عمرانی دستگاههای اجرائی است که در برنامه سالانه مشخص می شود.

۱۱- فعالیت جاری

منظور یک سلسله عملیات و خدمات مشخص است که برای تحقق بخشیدن به هدف های برنامه سالانه طی یک سال اجرا می شود و هزینه آن از محل اعتبارات جاری تامین می گردد.

۱۲- طرح عمرانی

منظور مجموعه عملیات و خدماتی مشخص است که بر اساس مطالعات توجیهی فنی و اقتصادی یا اجتماعی که توسط دستگاه اجرائی انجام می‌شود طی مدت معین و با اعتبار معین برای تحقق بخشیدن به هدف های برنامه عمرانی پنج ساله به صورت سرمایه گذاری ثابت که تمام یا قسمتی ازهزینه های اجرایی آن از محل اعتبارات عمرانی تامین می شود و به سه دسته تقسیم می‌شود: ۱- طرح عمرانی انتفاعی که منظور طرحی است که در مدت معقولی پس از شروع به بهره برداری علاوه بر تامین هزینه های جاری و استهلاک سرمایه، سود متناسبی به تبعیت از سیاست دولت را نیز عاید نماید. ۲- طرح عمرانی غیر انتفاعی که منظور طرحی است که برای انجام برنامه های رفاه اجتماعی وعملیات زیر بنایی و یا احداث ساختمان و تاسیسات جهت تسهیل کلیه وظائف دولت اجرا می گردد و هدف اصلی آن حصول درآمد نمی باشد. ۳-

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

طرح مطالعاتی که منظور طرحی است که بر اساس قرارداد بین سازمان و یا سایر دستگاههای اجرائی با موسسات علمی و یا مطالعاتی متخصص برای بررسی خاصی اجرا می گردد.

۱۳- دستگاه‌های اجرائی

با توجه به مقررات موجود دستگاههای اجرائی به دو دسته تقسیم می شوند که شامل دستگاههای اجرائی مرکزی یا ملی و دستگاه اجرائی محلی می باشد.

دستگاههای اجرائی به طور کلی در بند ۱۱ ماده یک قانون برنامه و بودجه چنین تعریف شده است: منظور وزارتخانه‌ها، نیروها و سازمانهای تابعه ارتش، استانداریها یا فرمانداریهای کل، شهرداری ها و موسسه وابسته به شهرداری، موسسه دولتی، موسسه وابسته به دولت، شرکت دولتی، موسسه عمومی عام المنفعه و موسسات اعتباری تخصصی است که عهده دار اجرای قسمتی از برنامه سالانه بشود.

قانون محاسبات عمومی از ۴ گونه دستگاه اجرائی مرکزی نام برده که عبارتند از: ۱- وزارتخانه ها: منظور واحد سازمانی است که به موجب قانون به این عنوان شناخته شده یا بشود. وزارتخانه بالاترین تشکیلات اداری دولت می باشند که وظایف هماهنگی، برنامه ریزی واحد های اجرائی را بعهده دارد. وزیر بالاترین مرجع در این تشکیلات است. مثل وزارت کشور، وزارت بازرگانی. ۲- موسسه دولتی: منظور واحد سازمانی مشخص است که به موجب قانون ایجاد و یر نظر یکی از قوای سه گانه اداره میشوند و عنوان وزارتخانه ندارد. موسسات زیر نظر قوه مقننه: دیوان محاسبات کشور که تنها موسسه دولتی است که زیر نظر مجلس شورای اسلامی است. موسسات زیر نظر قوه قضائیه: بازرسی کل کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان زندانها، سازمان ثبت اسناد، پلیس قضائی، دانشکده علوم اداری وقضائی. موسسات زیر نظر قوه مجریه: سازمان برنامه و بودجه، سازمان امور اداری و استخدامی، سازمان تربیت بدنی، سازمان انرژی اتمی و. . . . بیشترین تعداد موسسات دولتی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی می باشند. ۳- شرکت‌های **دولتی و بانکها:** منظور واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون به صورت شرکت ایجاد می‌شود و یا به حکم قانون ملی شده یا به عنوان شرکت دولتی شناخته شده باشد و بیش از ۵۰٪ سهام آن متعلق به دولت باشد. انحلال شرکتهای دولتی با اجازه قانون می باشد. بانکها نیز جزء شرکتهای دولتی می باشد که برای تاکید بیشتر و ماهیت متفاوت کار بانکها به صورت جداگانه از آنها نام برده شده است، مثل شرکت موتوژن، ماشین سازی تبریز. ۴- موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی که از نظر قانون واحدهای سازمانی مشخصی هستند که با اجازه قانون به منظور انجام وظایف و خدماتی که جنبه عمومی دارد تشکیل شده یا تشکیل می شوند. ازشهرداریها، هلال احمربه عنوان موسسه عمومی غیردولتی و نهادهایی مانند بنیاد شهید و پانزده خرداد، سازمان تبلیغات اسلامی و بنیاد مسکن به عنوان نهاد عمومی غیر دولتی نام برده می شود.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

دستگاه‌های اجای محلی: منظور آن دسته ازدستگاههای محلی است که تابع قانون نظام بودجه استانی هستند و تابع دستگاههای اجرایی مرکزی بوده و محل استقرار آنها در مراکز استانها و یا در شهرستانهای تابعه استان می باشد. مثل ادارات کل آموزش و پرورش استانها، ادارات کل کشاورزی، استانداریها و. . . .

ضرورت نظام بودجه ریزی در کشور

نظام بودجه‌ریزی کشور به عنوان یکی از ابزارهای مهم مدیریتی دولت به منظور تحقق اهداف تخصیص منابع و تولید کالاها و خدمات عمومی، بازتوزیع درآمد و ایجاد ثبات اقتصادی، دارای نقشی بسیار تعیین کننده در سطح اقتصاد ملی است. در این نظام، اهداف و انتظارات از سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی بطور هماهنگ مشخص شده و عملیات، فعالیت‌ها و منابع لازم برای دستیابی به اهداف تعیین می‌گردد. سیاستگذاری مالی فرآیندی پیوسته از تدوین، تصویب و اجرای سیاست‌ها در چارچوب نظام بودجه‌ریزی به منظور تحقق اهداف بودجه‌ای دولت است. نظام مذکور در سه بعد ساختار، فرایندها و زیرساخت‌ها می بایست از این قابلیت برخوردار باشد که سیاست‌های مالی دولت را به‌طور کارآمد طرح و آنها را به طور مستمر مورد ارزیابی قرار دهد.

در ساختار نظام بودجه‌ریزی چهار موضوع ساختار طبقه‌بندی وظایف دولت، ساختار طبقه‌بندی اقلام بودجه، ساختار سازمانی و مراکز مسئولیت بودجه‌ریزی, و همچنین ساختار بودجه‌های ملی و استانی دارای اهمیت است. فرایندهای نظام بودجه‌ریزی، همه مراحل این نظام، از مرحله تهیه و تدوین بودجه تا مرحله نظارت و کنترل بر اجرای بودجه را شامل می‌شود. در توسعه زیرساخت‌های نظام بودجه‌ریزی نیز به طور معمول، اصلاحات قوانین و مقررات ناظر بر بودجه‌ریزی, طراحی نظام حسابداری بودجه, طراحی نظام اطلاعاتی بودجه, و همچنین تدوین راهکارهای تقویت و بهبود مستمر نظام بودجه‌ریزی از فعالیت‌های مهم بشمار می آیند.

فلسفه وجودی بودجه

انسانها در دوران گوناگون، همیشه درصدد بوده اند تا نیازها و خواسته‌های خود را به نوعی از امکاناتی که در طبیعت هست، برآورده کنند؛ اما با توجه به اینکه نیازها و خواسته‌های انسان نامحدود و در مقابل، منابع و امکاناتی که دارد، محدود است، می‌توان گفت که بشر با دنیایی آکنده از کمیابی زندگی می‌کند و برای همین، در رویارویی با این مشکل از قوه تعقل و قدرت تجزیه و تحلیل و توان پیش‌بینی خود بهره گرفته و با توسل به برنامه‌ریزی درصدد برآید تا با کمترین امکاناتی که دارد، بیشترین مطلوبیت را از آن خود کند. با عنایت به مباحث مطرح، می‌توان گفت: فلسفه وجودی بودجه نویسی دو عامل است: یکی نیازهای نامحدود بشر و دوم، منابع و امکانات محدودی که دارد.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

مراحل بودجه

بودجه از چهار مرحله تشکیل می شود که در مجموع این چهار مرحله را سیکل بودجه ای نامیده اند؛ این چهار مرحله عبارتند از:

۱- تهیه و تنظیم و پیشنهاد بودجه (بودجه پیشنهادی)

۲- تصویب بودجه (بودجه مصوب)

۳- اجرای بودجه (بودجه تخصیای)

۴- نظارت و کنترل بودجه (تفریغ بودجه)

۱- مرحله تهیه و تنظیم و پیشنهاد بودجه: هدف ها و سیاست‌های کلی دولت در تنظیم بودجه سالانه که توسط شورای اقتصاد تنظیم می شود، از طریق بخش نامه بودجه از سوی رییس جمهور به تمامی دستگاه های دولتی ابلاغ می‌شود. دستگاه های دولتی، بودجه یک سال آینده خود را در قالب اهداف و خط مشی تعیین شده و با رعایت دستورالعمل سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تنظیم و پیشنهاد می‌کنند. سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور پس از بررسی های لازم و با توجه به اولویت ها و میزان درآمدهای پیش بینی شده، بودجه دستگاه های دولتی را پس از انجام تعدیل لازم در لایحه بودجه کل کشور منظور و برای بررسی به شورای اقتصاد و هیات وزیران تسلیم می کند. هیات وزیران لایحه بودجه را مورد بررسی قرار داده و پس از تایید در مهلت قانونی به مجلس شورای اسلامی تقدیم می‌کند. رییس جمهور هنگام تقدیم بودجه ضمن گزارش مشروحی، رئوس برنامه‌های دولت را به اطلاع نمایندگان مجلس می رساند.

۲- مرحله تصویب بودجه: نظارت و رسیدگی قوه مقننه بر بودجه عمومی که حاوی تمامی برنامه ها، طرح‌ها و فعالیت‌های قوه مجریه در سال آتی است، انجام می گیرد. لایحه بودجه در کمیسیون‌های مختلف مجلس مورد بررسی قرار گرفته و کمیسیون تلفیق اصلی مسوولیت رسیدگی نهایی را برعهده دارد. نکته مهم در این مرحله این است که هدف، تصویب اعداد و ارقام نیست، بلکه منظور اصلی، رسیدگی به سیاست ها و برنامه‌های دولت است که با توجیهات اقتصادی، اجتماعی و. . . همراه است و به صورت اعداد و ارقام تجلی یافته است.

۳- اجرای بودجه: تمامی مراحلی را شامل می شود که جهت وصول درآمدها و سایر منابع تامین اعتبار از یک طرف و مصرف اعتبارات پیش بینی شده و مصوب از طرف دیگر به مورد اجرا گذاشته می شود. اجرای بودجه، شامل تحقق ارقام پیش بینی شده در بودجه مصوب و به عبارتی دیگر، وصول درآمدها و پرداخت هزینه ها برای نیل به مقاصد و اهداف معین طبق قوانین و مقررات مربوط است. در مرحله اجرا، بودجه خود دارای مراحل فرعی دیگری است. به این ترتیب که پس از ابلاغ بودجه، دستگاه های دولتی موظفند برای مصرف اعتبارات مصوب، موافقت نامه ای تنظیم و با سازمان مدیریت و برنامه ریزی مبادله کنند.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

٤- نظارت بر بودجه: از جهت صحت عملیات اجرایی و انطباق آن با هدف ها و برنامه ها نقش مهمی دارد، چون بودجه ماموریتی است که از طرف قوه مقننه به دولت محول شده است. باید به نحوی از درستی انجام این ماموریت آگاهی یابد. نظارتی که مجلس در آغاز توسط دیوان محاسبات به طور غیرمستقیم و سپس با رسیدگی به گزارش تفریغ بودجه به صورت مستقیم انجام می دهد در پی این منظور است که روی هم نظارت قضایی و نظارت پارلمانی را پدید می آورد. از طرف دیگر دستگاه دولت نیز به سبب وسعت فراوانی که دارد باید اطمینان یابد که آن چه در درونش و توسط اعضایش صورت می پذیرد در جهت هدف های برنامه است. این احتیاج نیز لزوم نظارت اداری و عملیاتی را که دولت خودش بر خودش و بر کارکنانش به عهده دارد، مطرح می سازد.

اجرای بودجه

اجرای بودجه تمامی مراحلی را شامل می شود که جهت وصول درآمدها و سایر منابع تامین اعتبار از یک طرف و مصرف اعتبارات پیش بینی شده و مصوب از طرف دیگر به مورد اجرا گذاشته می‌شود. اجرای بودجه، شامل تحقق ارقام پیش بینی شده در بودجه مصوب و به عبارتی دیگر، وصول درآمدها و پرداخت هزینه ها برای نیل به مقاصد و اهداف معین طبق قوانین و مقررات مربوط است. در مرحله اجرا، بودجه خود دارای مراحل فرعی دیگری است. به این ترتیب که پس از ابلاغ بودجه، دستگاه های دولتی موظفند برای مصرف اعتبارات مصوب، موافقت نامه ای تنظیم و با سازمان مدیریت و برنامه ریزی مبادله کنند. نظارت بر بودجه از جهت صحت عملیات اجرایی و انطباق آن با هدف ها و برنامه ها نقش مهمی دارد، چون بودجه ماموریتی است که از طرف قوه مقننه به دولت محول شده است. باید به نحوی از درستی انجام این ماموریت آگاهی یابد. نظارتی که مجلس در آغاز توسط دیوان محاسبات به طور غیرمستقیم و سپس با رسیدگی به گزارش تفریغ بودجه به صورت مستقیم انجام می دهد در پی این منظور است که روی هم نظارت قضایی و نظارت پارلمانی را پدید می آورد. از طرف دیگر دستگاه دولت نیز به سبب وسعت فراوانی که دارد باید اطمینان یابد که آن چه در درونش و توسط اعضایش صورت می پذیرد در جهت هدف های برنامه است. این احتیاج نیز لزوم نظارت اداری و عملیاتی را که دولت خودش بر خودش و بر کارکنانش به عهده دارد، مطرح می سازد.

اجرای بودجه (بودجه تخصیصی)

اجرای بودجه؛ تمامی مراحلی را شامل می شود که جهت وصول درآمدها و سایر منابع تامین اعتبار از یک طرف و مصرف اعتبارات پیش بینی شده و مصوب از طرف دیگر به مورد اجرا گذاشته می شود. اجرای بودجه، شامل تحقق ارقام پیش بینی شده در بودجه مصوب و به عبارتی دیگر، وصول درآمدها و پرداخت

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

هزینه ها برای نیل به مقاصد و اهداف معین طبق قوانین و مقررات مربوط است. در مرحله اجرا، بودجه خود دارای مراحل فرعی دیگری است.

مراحل تفضیلی اجرای بودجه

۱- تشخیص: تعیین و انتخاب کالاها و خدمات و سایر پرداخت هایی که تحصیل یا انجام آن برای نیل به اجرای برنامه های دستگاه های اجرایی ضروری است. اختیار و مسئولیت تشخیص بر عهده وزیر یا رئیس موسسه است و قابل تفویض می باشد.

۲- تامین اعتبار: عبارت است از اختصاص دادن تمام یا قسمتی از اعتبار مصوب برای هزینه معین. مسئولیت تامین اعتبار به عهده ذیحساب است. ذیحساب ماموری است که به موجب حکم وزارت امور اقتصاد و دارایی از بین مستخدمین رسمی واجد صلاحیت به منظور اعمال نظارت و تامین هماهنگی لازم در اجرای مقررات مالی و محاسباتی در وزارتخانه ها، موسسات و شرکت های دولتی و دستگاه های اجرایی محلی و موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی به این سمت محسوب می شود و انجام وظایف زیر را به عهده دارد:

الف- نظارت بر امور مالی و محاسباتی و نگهداری و تنظیم حساب ها بر طبق قانون و ضوابط و مقررات مربوط و صحت و سلامت آنها.

ب- نظارت بر حفظ اسناد و دفاتر مالی.

ج- نگهداری و تحویل و تحول وجوه و سپرده ها و اوراق بهادار.

د- نگهداری حساب اموال دولتی و نظارت بر اموال مذکور.

۳- تعهد: عبارت است از ایجاد دین بر ذمه دولت ناشی از:

الف- تحویل کالا یا انجام خدمت.

ب- اجرای قراردادهایی که با رعایت قوانین و مقررات منعقد می شود.

ج- احکام صادره از مراجع قانونی و ذیصلاح

د- پیوستن به قراردادهای بین المللی و عضویت در سازمان ها یا مجامع بین المللی با اجازه قانون.

اختیار و مسئولیت تشخیص بر عهده وزیر یا رئیس موسسه است و قابل تفویض می باشد.

٤- تسجیل: عبارت است از تعیین میزان بدهی قابل پرداخت به موجب اسناد و مدارک اثبات کننده بدهی. اختیار و مسئولیت تشخیص بر عهده وزیر یا رئیس موسسه است و قابل تفویض می باشد.

۵- حواله: اجازه است که کتبا توسط مقامات مجاز برای تادیه تعهدات و بدهی های قابل پرداخت از محل اعتبارات مربوطه در وجه ذینفع صادر می‌شود. اختیار و مسئولیت تشخیص بر عهده وزیر یا رئیس موسسه است و قابل تفویض می باشد.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

٦- درخواست وجه: سندی است که ذیحساب برای دریافت وجه به منظور پرداخت حواله های صادر شده و سایر پرداخت هایی که به موجب قانون از محل وجوه متمرکز در خزانه مجاز باشد، حسب مورد از محل اعتبارات و یا وجوه مربوط عهده خزانه در مرکز یا عهده نمایندگی خزانه در استان در وجه حساب بانکی پرداخت دستگاه اجرایی ذیربط صادر می کند.

۷- هزینه: عبارت است از پرداخت هایی که به طور قطعی به ذینفع در قبال تعهد یا تحت عنوان کمک یا عناوین مشابه با رعایت قوانین و مقررات مربوط انجام پذیرد.

اهداف و ویژگی‌های نظام بودجه‌ریزی مطلوب

در اصلاح نظام بودجه‌ریزی کشور، سه هدف اساسی زیر برای بودجه‌ریزی بخش عمومی مورد تأکید است:

ـ ثبات اقتصاد کلان از طریق انضباط کلی مالی

ـ تخصیص منابع برحسب اولویت های توسعه‌ای و استراتژیک براساس دو معیار کارایی و برابری

ـ دستیابی به حداکثر نتایج و بازدهی، با بکارگیری منابع موجود براساس کارایی فنی و مدیریتی

بودجه پیوند بین سیاست‌های ملی، مخارج دولت و تحقق نتایج است بنابراین مهمترین نکته در تدوین نظام بودجه‌ریزی وجود سازگاری بین بودجه و سیاست‌ها از یک سو، و مخارج با نتایج از سوی دیگر است. امروزه نشان داده شده است که یک نظام بودجه‌ریزی مطلوب در چارچوب اهداف فوق، باید دارای ویژگی‌های زیر باشد:

در چارچوب اهداف میان مدت تنظیم شود. - با ویژگی جامعیت باید همه فعالیت‌ها و عملیات دولت را پوشش دهد.

مبتنی بر وجود اطلاعات کامل، قابل اعتماد و به روز باشد. -مخارج را به نهادهای رسمی و مسئول پیوند دهد-مخارج را به نتایج مشخص و قابل انتظار پیوند دهد. = به منظور تحقق مسئولیت‌پذیری، از شفافیت برخوردار باشد -در جهت ارتقاء مشارکت اجتماعی تا حد امکان غیرمتمرکز باشد. - بطور بهینه انعطاف پذیر باشد.

نظارت بر اجرای بودجه

تنظیم و نظارت بودجه دو مرحله متمایز از مراحل بودجه را تشکیل می دهند اما کنترل بودجه تا حد قابل توجهی به چگونگی تنظیم برنامه ارتباط دارد. نظارت دقیق بر چگونگی اجرای بودجه از اهمیت خاصی برخوردار بوده و نقش مهمی در تحقق اهداف پیش بینی شده در بودجه و برنامه های دولتی خواهد داشت.

نظارت بر بودجه در ایران:

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

این نظارت با توجه به قوای نظارت کننده به سه دسته نظارت اداری، نظارت قضایی و نظارت پارلمانی تقسیم می شوند.

نظارت وزارت امور اقتصادی و دارایی، نظارت سازمان مدیریت و برنامه ریزی، نظارت قوه مقننه نوع دیگری از این تقسیم بندی می باشد.

تقسیم بندی دیگری نیز وجود دارد:

۱- نظارت و کنترل قوه مجریه یا نظارت درونی

۲- نظارت و کنترل قوه مقننه یا کنترل بیرونی.

با توجه به ماهیت کلی نظارت به دو نوع نظارت درونی و بیرونی تقسیم می شود.

۱- نظارت درونی:

نظارتی است که توسط قوه مجریه در داخل و به وسیله خودش و به منظور اطمینان از اجرای صحیح قانون صورت می گیرد. این نوع نظارت را نظارت اداری نیز می نامند.

نظارت درونی به شکل نظارت مالی و نظارت عملیاتی توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی صورت می گیرد.

الف) نظارت مالی:

نوع نظارت وزارت امور اقتصادی و دارایی نظارت مالی است. چنانچه در ماده ۹۰ قانون محاسبات عمومی آمده است:

«اعمال نظارت مالی بر مخارج وزارتخانه ها و موسسات دولتی و شرکت های دولتی از نظر انطباق پرداخت‌ها با مقررات این قانون سایر قوانین و مقررات راجع به هر نوع خرج، به عهده وزارت امور اقتصادی و دارایی است».

نظارت مالی وزارت دارایی از طریق ذیحسابان، خزانه داری و سازمان های حسابرسی وابسته به عمل می‌آید.

۱- ذیحساب:

ذیحساب ماموری است که به موجب حکم وزارت امور اقتصادی و دارایی به این سمت منصوب می‌شود.

درخواست وجه و تامین اعتبار از خزانه و تایید اسناد و مدارک هزینه در مراحل تفصیلی اجرای بودجه از جمله وظایف ذیحسابان می باشد.

تامین اعتبار از لحاظ زمانی نظارت قبل از خرج محسوب می شود. درخواست وجه و نظارتی که ذیحساب هنگام پرداخت چک در وجه ذینفع به عمل می آورد از لحاظ زمانی نظارت حین خرج است.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

۲- خزانه داری کل کشور:

خزانه داری کل زیر نظر وزارت امور اقتصادی و دارایی قرار دارد. بر اساس اصل ۵۳ قانون اساسی کلیه دریافتهای دولت در حساب خزانه داری کلی نمایندگی خزانه در استان ها متمرکز می شود و همه پرداخت‌ها در حدود اعتبارات مصوب به موجب قانون انجام می‌شود.

نظارت خزانه از لحاظ زمانی نظارت حین خرج محسوب می‌گردد. از طریق تهیه صورتحساب عملکرد نظارت سازمانهای حسابرسی وابسته به وزارت امور اقتصادی و دارایی انجام می‌گیرد.

بر طبق ماده ۱۰۳ ق. م. ع «وزارت امور اقتصادی و اداری مکلف است صورتحساب عملکرد هر سال مالی را حداکثر تا پایان آذر ماه سال بعد طبق تقسیمات و عناوین درآمد و سایر منابع تامین اعتبار و اعتبارات مندرج در قانون بودجه سال مربوطه تهیه و همراه با صورت گردش نقدی خزانه به طور همزمان یک نسخه از آن را به دیوان محاسبات و یک نسخه را به هیات وزیران تسلیم نماید.»* این نوع نظارت اداری پس از خرج توسط سازمانهای حسابرسی وابسته به این وزارتخانه انجام می گیرد.

ب) نظارت عملیاتی:

نوع نظارت سازمان مدیریت و برنامه ریزی نظارت عملیاتی است چنانچه در بند ۶ ماده ۵ قانون برنامه و بودجه از جمله وظایف این سازمان به نظارت مستمر در اجرای برنامه ها و پیشرفت سالانه آنها طبق مفاد فصل نهم این قانون اشاره شده است.

* نظارت عملیاتی سازمان مدیریت و برنامه ریزی از طریق مبادله موافقت نامه و دریافت گزارشات پیشرفت کار دستگاه های اجرایی و کمیته تخصیص اعتبار که دبیرخانه آن در این سازمان مستقر انجام می شود.

۱) مبادله موافقت نامه:

موافقت نامه یک سند مالی معتبر است که در دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کل کشور که دو مرجع ناظر بر قوه مجریه هستند قابل استناد بوده و وسیله مناسبی برای اطلاع رسانی از آنچه در درون خود می گذرد می‌باشد.

موافقت نامه یکی از ابزارهای نظارت قوه مجریه بوده و مبادله آن از لحاظ زمانی نظارت قبل از خرج می‌باشد.

۲) گزارش پیشرفت کار:

ماده ۳۵ قانون برنامه و بودجه به این امر اشاره دارد که: دستگاه های اجرایی موظفند در پیشرفت فعالیت‌های جاری و عمرانی مراقبت دائم به عمل آورند و منضما به ترتیبی که از طرف سازمان (منظور سازمان مدیریت و برنامه ریزی است) تعیین می‌شود اطلاعات لازم را به این سازمان تسلیم نمایند و کلیه تسهیلات

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

لازم برای نظارت و ارزشیابی سازمان بر نتایج اجرای فعالیت‌ها و طرح ها از هر حیث فراهم سازند. این نظارت از لحاظ زمانی، نظارت حین خرج است.

۳) کمیته تخصیص اعتبار:

به استناد ماده ۳۰ قانون برنامه و بودجه کلیه اعتبارات جاری و عمرانی که در بودجه عمومی دولت به تصویب می رسد بر اساس گزارش های اجرایی بوده و پیشرفت عملیات در دوره های معین شده توسط کمیته ای مرکب از نمایندگان وزارت دارایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی تخصیص داده می شود.

اعضای کمیته تخصیص اعتبار مرکب از رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی، معاون وزارت دارایی و خزانه دار کل کشور، معاون بودجه سازمان مدیریت و برنامه ریزی و یکی از صاحب منصبان آن سازمان، مدیر کل خزانه و مدیر کل نظارت بر اجرای بودجه است. ریاست کمیته با رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی می باشد.

کلیه اعتبارات جاری و عمرانی بر اساس گزارش های اجرایی بودجه و پیشرفت عملیاتی دستگاه های اجرایی در دوره های معین شده توسط کمیته تخصیص اعتبار، تخصیص داده می شود.

این نوع نظارت که عمدتا دارای ابعاد عملیاتی و پیشرفت کار و نتایج حاصله از آن است به اعمال نظارت حین خرج می پردازد.

۲- نظارت بیرونی:

نظارتی است که توسط سایر قوا بر قوه مجریه به منظور اطمینان از اجرای صحیح قانون بودجه صورت می‌گیرد. نظارت بیرونی معمولا به دو نوع نظارت قضایی و نظارت پارلمانی تقسیم می شود.

الف) نظارت قضایی:

اعمال نظارت قضایی به وسیله قوای مقننه و قضاییه توسط دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کل کشور صورت می گیرد.

نظارت قضایی در بودجه به وسیله قوه مقننه توسط دیوان محاسبات به عمل می‌آید که به لحاظ ماهیت قضایی، داشتن نوعی حسابرسی و رسیدگی مالی است.

به موجب اصل ۱۷۴ قانون اساسی سازمان بازرسی کل کشور بر اساس حق نظارت قوه قضاییه نسبت به حسن جریان امور و اجرای صحیح قوانین در دستگاه های اداری زیر نظر رئیس قوه قضاییه تشکیل شده است. بنابراین نظارت قوه قضاییه بر حسن اجرای صحیح قوانین بالطبع قوانین بودجه را نیز شامل می شود.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

۱) نظارت دیوان محاسبات:

اهداف دیوان محاسبات:

عبارت است از اعمال کنترل و نظارت مستمر مالی به منظور پاسداری از بیت المال از طریق:

الف- کنترل عملیات و فعالیت های مالی کلیه وزارتخانه ها، موسسات، شرکت های دولتی.

ب- بررسی و حسابرسی وجوه مصرف شده و در آمدها و سایر منابع تامین اعتبار در ارتباط با سیاست های مالی تعیین شده در بودجه.

ج- تهیه و تدوین گزارش حاوی نظرات در مورد لایحه تفریغ بودجه و ارائه آن به مجلس شورای اسلامی

وظایف دیوان محاسبات:

۱- حسابرسی یا رسیدگی کلیه حسابهای درآمد و هزینه

۲- رسیدگی به موجودی حساب اموال و دارایی های دستگاه ها

۳- بررسی و اطمینان از برقراری روش ها و دستورالعمل های مناسب مالی و کاربرد موثر آن در جهت نیل به اهداف دستگاه های مورد رسیدگی

۴- اعلام نظر در خصوص لزوم وجود مرجع کنترل کننده داخلی و یا عدم کفایت مرجع کنترل کننده

۵- رسیدگی به حساب کسری ابوابجمعی و تخلفات مالی

۶- تجزیه و تحلیل لایحه تفریغ بودجه ارسالی از طرف قوه مجریه

اختیارات دیوان محاسبات:

«دیوان محاسبات کشور برای انجام وظایف خود می تواند در تمامی امور مالی کشور تحقیق و تفحص نموده و در تمامی موارد مستقیما مکاتبه نماید و تمام مقامات جمهوری اسلامی ایران و قوای سه گانه و سازمان ها و ادارات تابعه و کلیه اشخاص و سازمان‌هایی که به نحوی از بودجه کل کشور استفاده می‌نمایند مکلف به پاسخگویی مستقیم می باشند. حتی در مواردی که از قانون محاسبت عمومی مستثنی شده باشد».

۲- نظارت سازمان بازرسی کل کشور

اصل ۱۷۴ قانون اساسی مقرر داشته باشد: «بر اساس حق نظارت قوه قضاییه نسبت به حسن جریان امور و اجرای صحیح قوانین در دستگاه های اداری سازمانی به نام سازمان بازرسی کل کشور زیر نظر قوه قضاییه تشکیل می گردد. حدود اختیارات و وظایف این سازمان را قانون معین می کند».

وظایف و اختیارات:

۱- بازرسی مستمر کلیه وزارتخانه ها و ادارات و نیروهای انتظامی و نظامی و موسسات و شرکت‌های دولتی و شهرداری ها و موسسات وابسته به آنها

۲- انجام دادن بازرسی های فوق العاده بر حسب دستور رئیس قوه قضاییه

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

۳- اعلام موارد تخلف و نارسایی ها و سو جریانات اداری و مالی در خصوص وزارتخانه ها و نهادهای انقلابی به رئیس جمهور و در خصوص موسسات و شرکت های دولتی وابسته به دولت به وزارتخانه تابعه و در خصوص شهرداری ها و موسسات وابسته به آنها به وزیر کشور

به طور کلی سازمان بازرسی کل کشور بر حسن اجرای قوانین نظارت داشته و تخلف، نارسایی ها و سو جریانات اداری و مالی را به مراجع ذی صلاح اعلام می دارد. ب) نظارت پارلمانی:

نظارت پارلمانی در ایران از طریق مجلس شورای اسلامی صورت می گیرد. این نظارت به منظور آگاهی از چگونگی پرداخت های دولت و استفاده از وجوه عمومی و دریافت های دولت صورت می گیرد.

۱- نظارت پارلمانی در طی سال مالی

نظارت پارلمانی در هنگام اجرای بودجه در طی سال مالی معمولا به صورت طرح سئوال و یا استیضاح هیات وزیران و یا هر یک از وزرا انجام می‌شود.

۲) نظارت پارلمانی پس از پایان سال مالی

نظارت پارلمانی در پایان سال مالی از طریق رسیدگی به گزارش تفریغ بودجه اعمال می‌گردد. منظور از تفریغ بودجه یعنی ارائه و بررسی حسابهای دولت طبق بودجه و برنامه های مصوب. * یک تفریغ بودجه مطلوب نتیجه اجرای سیاست ها، میزان قطعی وصولی ها، انجام پرداخت ها و تجزیه و تحلیل میزان موفقیت دولت در اجرای برنامه ها را نشان می دهد.

در برداشت عملی، تفریغ بودجه یعنی اعلام این که بودجه مصوب مطابق با مفاد قانون بودجه مصوب اجرا شده است، ارقام قطعی درآمدها وصول شده اند، هزینه های پیش بینی شده در محل خود به صورت قطعی و به میزان اعتبار مقرر جذب شده اند و صحت آنها مورد تایید دیوان محاسبات است.

اولین گزارش تفریغ بودجه که توسط دیوان محاسبات کشور تهیه شد مربوط به سال ۱۳۶۱ بود که در اسفند ماه ۱۳۷۰ به مجلس تقدیم گردد. دومین گزارش دیوان مربوط به سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ بود که در شهریور ماه ۱۳۷۳ به مجلس تقدیم گردید.

تفریغ بودجه نه تنها از لحاظ کمی، اعتبارات مصوب را با هزینه های انجام شده کنترل می نماید، بلکه از نظر کیفی نیز می باید توانایی یا عدم توانایی دولت را در انجام وظایف خود ارزیابی نماید.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

محتوای گزارش تفریغ بودجه:

یک گزارش تفریغ بودجه باید حداقل حاوی اطلاعات زیر باشد.

۱- محدوده رسیدگی:

در مقدمه گزارش تفریغ بودجه بایستی ابعاد و محدوده رسیدگی دیوان محاسبات کشور به حسابهای سازمان های دولتی که نتایج عملکرد مالی آنها در گزارش تفریغ بودجه درج شده است، روشن گردد.

۲- ویژگی های صورتحساب عملکرد سالانه بودجه کل کشور:

صورتحساب عملکرد سالانه بودجه کل کشور منبع اصلی تهیه گزارش تفریغ بودجه می‌باشد، لذا خصوصیات صورتحساب مذکور که توسط دولت تهیه شده است بایستی در گزارش منعکس گردد.

۳- رعایت اصل کنترل بودجه ای:

در گزارش تفریغ بودجه بایستی بر اساس اصل افشای حقایق، در مورد مصرف اعتبارات مصوب تخصیص یافته دستگاه های دولتی در قالب تقسیمات، عناوین و طبقه بندی های بودجه ای و مفاد موافقت نامه‌های متبادله بین دستگاه های اجرایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی اظهار نظر شود.

٤- مصرف صحیح هر یک از وجوه دولتی:

با رعایت اصل لزوم نگهداری حسابهای مستقل برای وجوه دولتی. دیوان محاسبات کشور با استفاده از گزارش حسابرسی حسابرسان خود با بررسی سیستم حسابداری دستگاه های دولتی بایستی از گزارش تفریغ بودجه منعکس نماید.

۵- رعایت قوانین و مقررات:

اعتبارات مصوب تخصیص یافته دستگاه های دولتی که به نحوی از انحا از بودجه کل کشور استفاده می نمایند بایستی با رعایت قوانین و مقررات مالی و محاسباتی مصرف شود.

تخلف دستگاه های دولتی از قوانین و مقررات حاکم بر مصرف وجوه دولتی بایستی به نحوی جمع آوری، طبقه بندی و ریشه یابی گردد که در موقع ارائه آن در قالب گزارش تفریغ بودجه پاسخگوی سئوالات باشد.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

٦- اعتبارات خارج از شمول قانون محاسبات عمومی:

بخشی از اعتبارات بودجه سالانه دولت به موجب مجوزهای قانونی بدون رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولتی مصرف می شود نحوه مصرف این قبیل اعتبارات علت استفاده دولتی و آثار جانبی مثبت و منفی اعتبارات مورد بحث بایستی در گزارش تفریغ بودجه منعکس گردد.

۷- مقایسه درآمدهای واقعی با درآمدهای پیش بینی شده:

در رابطه با وصول صحیح و به موقع درآمدها و همچنین رعایت اصل تمرکز عایدات در حسابهای خزانه کل در اصل ۵۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی مورد تاکید قرار گرفته است و می بایست در گزارش تفریغ بودجه اظهار نظر و موارد خلاف منعکس گردد.

۸- پرداخت های غیر قطعی جاری و سنواتی:

نسبت پرداخت های غیرقطعی سال مورد عمل بودجه به کل اعتبارات سالانه در گزارش تفریغ بودجه منعکس گردد و در خصوص تناسب یا عدم تناسب آن با پرداخت های قطعی اظهار نظر شود.

۹- وضعیت شرکت های دولتی:

در گزارش تفریغ بودجه نسبت به وضعیت مالی شرکت های دولتی و کاهش یا افزایش درآمدهای آنها اظهار نظر شود و نظرات دیوان محاسبات کشور در مورد عملکرد شرکت های دولتی مورد بحث منعکس گردد.

بودجه ریزی عملیاتی

با توجه به اینکه دولت، تمامی فعالیتهای مالی واجرایی خود را در چارچوب قانون بودجه انجام می‌دهد، بنابراین بودجه، شاهرگ حیاتی دولت بوده و نقش بسیار مهمی در اقتصاد ایفا می نماید. از طرف دیگر، با توسعه وظایف و افزایش سریع هزینه‌های دولتی و پیوند آن با وضعیت عمومی کشور، کنترل مخارج مشکلتر شده، و بهبود در سیستمهای برنامه‌ریزی کنترل و مدیریت منابع بخش عمومی نیاز بیشتری احساس می‌شود. بروز چنین مسایلی در بخش عمومی کشورمان، باعث شد که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در سال ۱۳۸۷اصلاح نظام بودجه‌ریزی را بطور جدی مورد توجه قرار دهد و این موضوع در سال ۱۳۸۰ نیزمنجر به، تکلیف دولت به انجام اقدامات لازم برای اصلاح نظام بودجه‌ریزی، از طریق تعدیل احکام مندرج در قوانین بودجه سالانه که یکی از محورهای اساسی این تعدیل تهیه و تنظیم بودجه به روش عملیاتی بود، گردید. هدف از نظام بودجه‌ریزی عملیاتی، اصلاح مدیریت بخش عمومی و افزایش کارایی و اثربخشی در تولید محصولات ناشی از فعالیتها و برنامه‌ها در بودجه کل کشور است. از جمله ویژگی‌های

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

بودجه‌ریزی عملیاتی، اصلاح مدیریت و ارزیابی پاسخگویی مسئولان دستگاههای اجرایی، براساس معیارهای سنجش فعالیتهای آنان و محصولات ارائه شده بوده و دامنهٔ تأثیرگذاری آنها، جهت نیل به اهداف راهبردی توسعه و اثربخشی محصولات در مجموعه وظایف دولت و ارزیابی عملکرد هزینه‌های انجام شده از محصول نهایی آنهاست.

و از سویی دیگربا توجه به اینکه در کشور ما، مدیریت بخش اعظمی از منابع اقتصادی به عهده دولت است و کیفیت مدیریت آن در سرنوشت ملت آثار اساسی دارد، و مدیران بخش دولتی در این میان نقش بسیار مهمی را در ترکیب کردن منابع جهت تحقق اهداف سازمانی و دولتی را بر عهده دارند و باید، در برابرعملکرد خود برابر مردم و نمایندگان آنان پاسخگو باشند. لذا لازمه این پاسخگویی، استفاده از ابزارهایی می باشد که کارایی عملیات دستگاهای دولتی را بالا برده و موجبات اثر بخشی بهتر منابع مصرف شده گردد. یکی از مهمترین ابزارهایی که می تواند مدیران را در این بخش یاری نماید، استفاده از نظام بودجه ریزی عملیاتی به عنوان ابزاری نتیجه گرا می باشد که سعی در ایجاد پیوند، میان منابع مصرف شده به نتایج حاصله را دارد.

ارتباط بین بودجه و گزارش تفریغ بودجه و دیوان محاسبات کشور

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، همانند قوانین اساسی سایر کشورها، بر پایه اصل تفکیک قوا، قوه مجریه را در مورد تحصیل و مصرف منابع مالی پاسخگو دانسته است. از این رو قوه مجریه درباره رعایت قوانین و مقررات حاکم بر تحصیل و مصرف منابع مالی و در حدود اختیاراتی که از طریق بودجه سالانه کل کشور و برنامه‌های پنجساله توسعه تفویض می‌شود، در قبال نمایندگان مجلس شورای اسلامی و عموم مردم، ملزم به پاسخگویی است. در حکومت‌های دموکراسی، نظارت پارلمانی بر درآمدها و هزینه‌های مملکتی، یک اصل مسلم تلقی می‌شود و قانونگذار خود را موظف به نظارت بر بودجه مصوب می‌داند که این نظارت را در جریان اجرای بودجه و همچنین پس از خاتمه سال مالی اجرا می‌نماید. با توجه به اینکه دیوان محاسبات کشور به عنوان ناظر از سوی مردم و نهاد متولی نظارت دموکراتیک بر مخارج و عملکرد دستگاه‌های اجرایی می‌باشد و مأموریت آن، کمک به ارتقای شفافیت و برقراری انضباط مالی و بهبود عملکرد و اطمینان از حسابدهی و پاسخگویی دستگاه‌های اجرایی در جهت حفظ و صیانت از بیت‌المال و نیل به حاکمیت مطلوب در بخش عمومی با رعایت اصول اخلاق حرفه‌ای و به کارگیری فناوری‌های نوین و نیروی انسانی کارآمد می‌باشد و از طرفی جهت انجام مسئولیت‌های قانونی خود از فنون، ابزارها و سازوکارهای در اختیار استفاده می‌نماید، بنابراین باید اینگونه بیاندیشیم که دیوان محاسبات کشور باید به دنبال بهترین سازوکار کاربردی جهت اعمال نظارت بر عملکرد مالی دولت باشد. زیرا وجود نظام کنترل و نظارت دقیق، صحیح، قاطع، صریح وکارآمد درسیستم دولتی از جمله عواملی است که، می‌توانند حفظ و صیانت از بیت‌المال و همچنین نیل به حاکمیت مطلوب را به همراه داشته باشد.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

در فرآیند بودجه ریزی، که شامل چهار مرحله تهیه و تنظیم، تصویب، اجراونظارت می باشد، مرحله نظارت از جایگاه خاصی برخوردار است .زیرا اعمال نظارت، یکی از ارکان اساسی مدیریت محسوب میشود. برآیند پارلمانی نظارت بر اجرای بودجه در قالب گزارش تفریغ بودجه مشاهده می شود. مطابق اصل ۵۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، دیوان محاسبات مکلف است به کلیه حسابهای وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و دستگاههایی که به نحوی از انحاء از بودجه کل کشور استفاده می نمایند به ترتیبی که قانون مقرر می دارد، رسیدگی یا حسابرسی نمایید که هیچ هزینه ای از اعتبارات مصوب تجاوز نکند وهر وجهی در محل خود به مصرف رسیده باشد. به همین جهت دیوان محاسبات، حسابها و اسناد مدارک را برابر قانون جمع‌آوری، و گزارش تفریغ بودجه هرسال را به انضمام نظرات خود به مجلس شورای اسلامی تسلیم می نماید. این گزارش، باید در دسترس عموم گذاشته شود. یکی از راههای اعمال نظارت پارلمانی قوه مقننه براجرای بودجه و عملکرد دولت، از طریق گزارش تفریغ بودجه وتوسط دیوان محاسبات صورت می گیرد .یک تفریغ بودجه مطلوب، نتایج اجرای سیاستها و اهداف موردنظر را در بر دارد و به عنوان ابزاری سودمند، جهت شناسایی نقاط قوت وضعف بودجه، نقشی مثمر ثمر در تهیه و تنظیم بودجه سنوات بعد دارد. بنابراین تفریغ بودجه، عملکرد سال گذشته بودجه را با در نظر گرفتن اهداف در مورد پیش بینی، نمایان می سازد و می تواند به عنوان یکی از ابزارهای مهم مدیریت کلان اقتصادی جامعه، نقشی فوق العاده در برنامه ریزی های آتی کشور ایفاء نمایید.

رابطه نظارت و پاسخگویی

با تعمق در قانون اساسی مشاهده می شودکه، به روشنی نقش نظارت وکنترل در اجرای بودجه به تصویر کشیده شده است .با توجه به اهمیت وتاکید بسیار زیادی که در ادبیات مدیریت دولتی و مالی جدید به شفافیت، کنترل و پاسخگویی مسئولین رایج گردیده است و حق دانستن و پرسیدن از حقوق به رسمیت شناخته شده ملت محسوب می گردد، و مسئولین و مدیران دولتی و دولت در مقابل اختیارات و مسئولیتی که بر عهده دارند، باید توان پاسخگویی مناسب و شفافیت عملکردشان را در مقابل ملت پاسخ خواه و نمایندگان منتخب شان را داشته باشند، و این پاسخگویی جزء از طریق نظارت وکنترل در همه ابعاد آن ممکن نمی شود. اولین و مهمترین پیش زمینه پاسخگویی، نظارت است، به گونه ای که بدون وجود نظارت، پاسخگویی معنا پیدا نمی کند و تا نظارتی نباشد، نمی توان افراد و نهادها را به پاسخگویی فراخواند پاسخگویی، دارای یک سری اصول، مبانی و پیش زمینه هایی است که بدون وجود آنها، امکان دسترسی به نظام پاسخگویی مطلوب وجود ندارد .مهمترین این عوامل نظارت، شفافیت و اطلاعات برای تسهیل نظارت مورد توجه می باشد. پاسخگویی، توجیه مطابقت عملکردها و توافقات به عمل آمده بین دولت و مردم در یک دوره زمانی مشخص بوده، که نشان

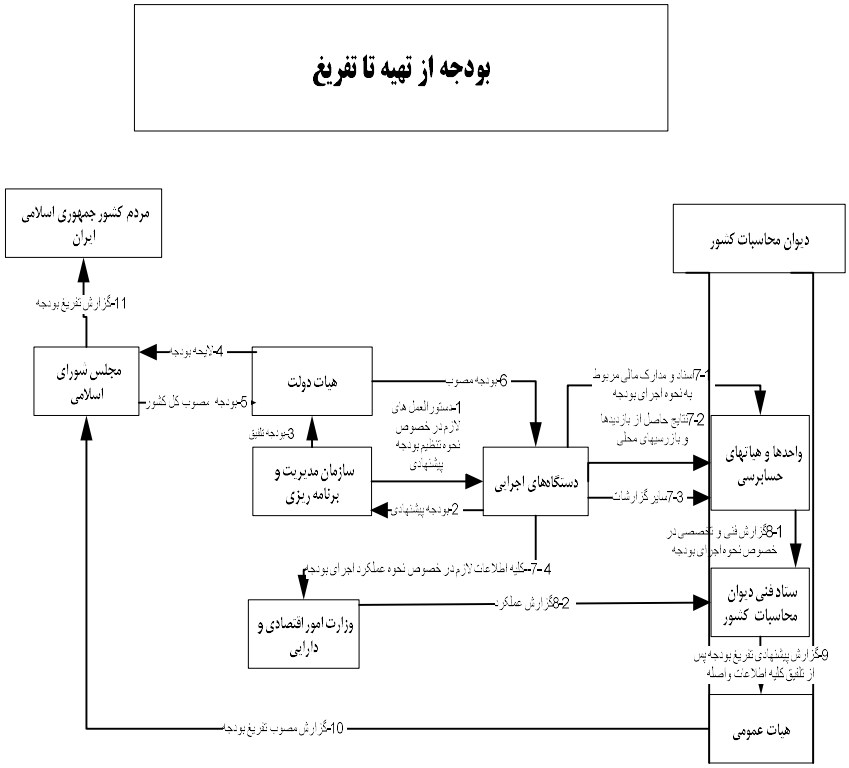
[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

دهنده این است که دولت در استفاده از منابع عمومی، استانداردهای مورد نظر را رعایت کرده است. هر چند پاسخگویی همیشه مهم بوده ولی در سالهای اخیر به خاطراصرار مردم به مشارکت در امور و استفاده بهینه از منابع، توجه به مطالبات مردم، افشاگری رسانه های گروه ی، از اهمیت خاصی برخوردار شده است. عده ای اعتقاد دارند که پاسخ گویی، اساس مدیریت دولتی است که نظام های کنترلی و مدیریت مالی بر اساس آن شکل می‌گیرد. عناصر اصلی پاسخ گویی، شامل برنامه ریزی، نظارت و گزارش دهی وبازخورد می‌باشد، که این عناصر در دولتهای جدید همدیگر را تقویت می‌کنند و موجب بهبود فرایند پاسخگویی می‌شوند. هر چند پاسخگویی، در نظامهای سیاسی جهان به صورتهای متفاوتی مورد تأکید قرار می گیرد، در مفهومی عام، به فرآیندهایی گفته می شود که شهروندان با تکیه بر آنها، حاکمان را برای رفتار و عملکردشان پاسخگو می‌کنند. این امر که اغلب از راه انتخابات انجام می شود، به نمایندگان مردم در مجالس مقننه، اختیار می دهد که مدیران سیاسی و کارکنان دولتی را، از راه ساز و کارهای نظارتی و ممیزی پاسخگو کنند. مدیران سیاسی نیز، مأموران فرودست خود را از راه سلسله مراتب اختیار و مسئولیت، و دادگاه ها و محاکم اداری نیز، مجریان را در برابر قانون پاسخگو می‌کنند.

تفریغ بودجه:

مطابق قانون اساسی و قوانین موجود تهیه گزارش تفریغ بودجه از وظایف دیوان محاسبات کشور می‌باشد. درادامه نمای کلی از گردش امور مربوط به تهیه و تنظیم بودجه و نهایتاً اجرا و تفریغ آن ارائه شده است

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

دیوان محاسبات کشور در قالب گزارش تفریغ بودجه که یک گزارش رسمی در کشور می‌باشد عملکرد بودجه را بررسی کرده و کلیه مسایل مرتبط با اجرای بودجه را در این گزارش منعکس می‌نماید. جمع آوری اطلاعات مربوط به عملکرد هزاران ردیف بودجه‌ای‌در سطح کشور که در میلیونها ثبت اطلاعاتی در کشور پراکنده شده‌اند و بیان کلیه اشکالات و نواقص احتمالی آنها و مقایسه ارقام چندین جلد کتاب بودجه با عملکرد اکتسابی از مراجع مختلف تنها با استفاده از یک سیستم جامع مکانیزه ممکن می‌باشد.

عوامل فقدان انضباط مالی و اقتصادی در نظام بودجه‌ریزی کشور

عدم سوق دادن نظام بودجه ریزی کشور از سنتی به سمت بودجه ریزی بر مبنای عملیات (بودجه ریزی عملیاتی)، موجب گردیده که انجام عملیات در بودجه، با کندی صورت گیرد و سبب اتلاف منابع و کاهش کارآیی هزینه‌های بودجه شود. این مشکل در نظام بودجه‌ریزی، همراه با مشکل نبود معیارها و ضوابط مشخص در نظام مالی و اداری دستگاه‌های اجرایی باعث گردیده که در برقراری انضباط مالی و اقتصادی، در نظام بودجه‌ریزی اخلال ایجاد شود و به جای آن در بودجه‌ریزی، رقابت شدیدی بین

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

دستگاه‌های مختلف برای افزایش سهم بودجه خود حاکم شود. برخی دیگر از عوامل فقدان انضباط مالی و اقتصادی در نظام بودجه‌ریزی کشور را می‌توان، ناشی از عوامل زیر دانست:

ـ فقدان اطلاعات و آمار تفصیلی خاص و به هنگام.

ـ فقدان الگوها، نرم‌ها و استانداردهای مشخص برای بررسی بودجه.

ـ فقدان اقدام جدی در زمینه تهیه بودجه اقتصادی.

ـ عملکرد نامناسب شرکت‌های دولتی در بودجه (فقدان نظام بودجه‌ریزی برای تنظیم بودجه شرکت‌های دولتی).

ـ نقصان نظام مالیاتی و یارانه‌ای کشور.

ـ اتکاء اصلی نظام بودجه‌ریزی کشور به درآمد حاصل از نفت و گاز.

ـ عدم هماهنگی بین منابع و مصارف در بودجه.

ـ بودجه‌های خارج از شمول.

ـ بودجه‌های اختصاصی.

ـ وجود اشکالات و ابهام در قوانین حاکم بر نظام بودجه‌ریزی.

ـ عدم وجود ضمانت اجرایی قوی در قوانین بودجه.

ـ عدم برآورد صحیح و درست درآمدها و هزینه‌ها در بودجه.

ـ فرآیند قانونی ناهمگون در بودجه‌ریزی.

ـ عدم کارآیی فرآیند نظارت در نظام بودجه‌ریزی.

نتیجه‌گیری

با وجود اراده دولت در اصلاح نظام بودجه ریزی کشور و تعریف و اقدام در حوزه بودجه عملیاتی، و ضرورت اصلاح نظام بودجه‌ریزی می‌بایست مقدم بر اهداف، استراتژی ها و سیاست ها مورد توجه قرار گیرد و آنگاه با طراحی برنامه های عملیاتی، اهداف و سیاست ها را تحقق بخشید. با این وجود بدین منظور و برای بهبود و تسریع در این امر توجه به نکات ذیل ضروری است:

الف) شناسایی و احصای فعالیت و خدماتی که دستگاه های اجرایی ارائه می کنند.

ب) تعیین قیمت تمام شده فعالیت ها و خدمات، متناسب با کیفیت و محل جغرافیایی مشخص.

پ) تنظیم لایحه بودجه سالانه براساس حجم فعالیت ها و خدمات و قیمت تمام شده آن ها.

ت) تخصیص اعتبارها براساس عملکرد و نتایج حاصل از فعالیت ها و متناسب با قیمت تمام شده آن ها.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

فهرست منابع وماخذ:

ـ ابراهیمی نژاد. مهدی. فرج وند. اسفندیار. "بودجه از تنظیم تا کنترل. تهران: سمت، ۱۳۸۰

ـ سعیدی، پرویز. "لزوم کنترل بودجه ای دردستگاه های دولتی". نشریه حسابدار، شماره۱۲۸، ص۱-۳

ـ فخاریان، ابوالقاسم. "وداع بابودجه". نشریه حسابدار، شماره۱۴۹، ص۴-۱.

ـ فخاریان، ابوالقاسم"نو اندیشی در حسابداری و مدیریت:به سوی بودجه بندی مطلوب". نشریه حسابدار، شماره۱۶۱ ص ۴۴.

ـ فرج وند، اسفندیار. "فراگرد تنظیم تاکنترل بودجه". تبریز:گلباد، ۱۳۸۱

ـ موسی خانی، مرتضی. منشی زاده، مسعود" اصول و مبانی بودجه ریزی در ایران". قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین، ۱۳۸۲

ـ میرزایی اهرنجانی، حسن" اصول تنظیم و روشهای کنترل بودجه"دانشکده علوم اداری و مدیریت بازرگانی دانشگاه تهران (بی تا).

ـ آذر عادل، بودجه ریزی، روزنامه همشهری ۲۲ فروردین ۱۳۸۶.

ـ انصاری عبدالمهدی و زینالی مهدی، سیستم بودجه بندی بر مبنای عملکرد، مجله حسابدار، شماره۲۰ .

ـ حسین آبادی محمد و نجارصراف علیرضا، مدل جامع نظام بودجه ریزی عملیاتی، انتشارات مرکزآموزش وتحقیقات صنعتی ایران، ۱۳۸۶.

ـ حسین آبادی محمد، نجارصراف علیرضا، مسیر بودجه ریزی عملیاتی نوین، مجله برنامه و بودجه.

ـ کردبچه محمد، بودجه ریزی برمبنای عملکرد، مجله برنامه و بودجه، ۱۳۸۵.

ـ کردبچه محمد، بودجه عملیاتی چیست ؟، روزنامه همشهری ۲۷ و ۲۸ شهریور ۱۳۸۴.

ـ بودجه ریزی درایران مسائل و چالشها، دفتر مطالعات برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی.

ـ نظام آمارهای مالی دولت، دفتر مطالعات برنامه وبودجه مجلس شورای اسلامی.

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]

[Downloaded from mail.jnraims.ir on 2026-11-19]